

Harald Bergstedt, den Skæbne, efter at denne Diskussion har fundet Sted, at sætte ham paa tre Aars Prøve. Det vilde være en fuldkommen forkert Handling ogsaa i kunstnerisk og litterær Henseende. Der vil vistnok være Forfattere, som overfor en saadan Erklæring om, at nu vil vi forsøge, om du vil være artig i tre Aar, saa kan din Understøttelse blive fornyet, vilde bestræbe sig for at være artige, men det vilde ikke være de værdifuldeste. Jeg tror, at hvis man sætte Harald Bergstedt paa en saadan 3-aarig Prøve, vilde noget trodsigt og uforfærdet i hans Natur tværtimod udvikle hans Tilbøjelighed til med yderligere Voldsomhed at sige sin Mening, i Stedet for at der maaske naturligt i saa Henseende med hans fortsatte Virksomhed vilde følge en Afklaring. Jeg beklager, at denne Sag ikke i Dag er kommet til den Afgørelse, som den burde have haft, og hvorved dette høje Ting havde haft Lejlighed til at sige til Undervisningsministeren: Hr. Undervisningsminister, De behøver ikke at være bange, thi der er et stort Flertal i dette Ting, som vil stemme det Ændringsfor-slag ned!

Undervisningsministeren (Appel): Det ærede Medlem Hr. Rode tager meget fejl, hvis han tror, det er noget i Retning af Angst, der har dikteret mig min Optræden eller mine Udtalelser i denne Sag, det er meget langt fra, men eftersom man i Finansudvalget har forhandlet med mig om en mulig anden Ordning af denne Sag, har jeg gennemgaaet Sagens Historie og har, som jeg nævnte, fundet, at man tidligere i den danske Rigsdag har taget dette Spørgsmaal op til Behandling paa den Maade, at man, da man var uklar over, hvorvidt Understøttelserne var livsvarige eller ej, har gjort Regnestykket op og har taget Stilling til det.

Hvorledes det kan gøres? Det kan gøres paa mange Maader. Man kunde f. Eks. ganske roligt gaa tilbage til den Ordning, vi har haft for ikke saa længe siden og sige: De, som er optaget de tre sidste Aar, betragtes alle som midlertidige; det var der intet i Vejen for.

Naar jeg ikke ønsker, at denne Afstemning skal finde Sted — for det vil jeg ved-

kende mig, at det gør jeg ikke —, saa er det ikke, fordi der er nogen Angst over mig i saa Henseende, men fordi jeg som den ærede Ordfører for Venstre (N. Johan Laursen) har den Opfattelse, at en Afstemning om denne Sag i Dag vilde give et meget urigtigt Billede af Forholdene. Denne Sag er sat op i den offentlige Debat paa en saadan Maade, at en Afstemning paa dette Tidspunkt ikke kunde undgaa, tror jeg, for mange Medlemmers Vedkommende at blive af den Art, at man maaske nøjedes med at sige: Stemmer ikke, og det vilde dog netop i denne Sag være meget beklageligt.

Rode: Jeg tror, at den højtærede Undervisningsminister har fulgt en Tilbøjelighed, han har til at søge Kompromis, ogsaa hvor Kompromis er umuligt, og i dette Tilfælde er intet Kompromis muligt mellem dem, som vil hævde Litteraturens og Aandens Frihed, og dem, som vil fornægte den.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 61—90 til § 19 af *Undervisningsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 487) *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 92—103 af *Undervisningsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, *vedtoges* uden Afstemning.

§ 19 (se Tillæg A. Sp. 305), saaledes ændret, *vedtoges* uden Afstemning.

§ 4, A., B. og D. (se Tillæg A. Sp. 95) *vedtoges* uden Afstemning.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Med Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand: